

dagen. Efter Grundloven skal so enhver provisorisk Lov forelægges Rigsdagen, og naar denne ikke stadfæster den, er Loven derved ophævet. Det vil være det høitærede Thing bekendt, at jeg ved at indbringe dette Udkast til Lov om Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark, som i forandret Stikfelse her foreligger, tillige forelagde Landstthinget den provisoriske Lov, som er udgaaet under den 19de September d. A., idet jeg bemærkede, at jeg antog; at denne Lov maatte vedblive at gjælde, indtil den enten var stadfæstet af Rigsdagen, eller der var vedtagen en Lov, som traadte i den provisoriske Lovs Sted, og dette Sidste er navnlig den Mening, som er tiltraadt af Landstthinget. Landstthinget har været enig, med mig i, at den provisoriske Lov vedbliver at gjælde, indtil der er vedtaget en Lov, som optager den provisoriske Lovs Bestemmelser, dog saaledes, at den ikke kan overleve den nuværende Rigsdagssession. I Forbindelse hermed maa jeg iøvrigt oplyse, at den overordentlige Myndighed, som den provisoriske Lov indrømmer den overordentlige Sundhedscommission, er fra idag ophørt; — efterat Choleraen med Undtagelse af et enkelt Tilfælde, som er forekommet i de sidste Dage — men ikke er erklæret for Cholera, men kun for et Cholera lignende Tilfælde — ikke har vilst sig omtrent i de sidste 14. Dage, har Ministeriet troet, at der ikke længer var nogen Anledning til at vedligeholde den overordentlige Tilstand. Hvad dernæst det Spørgsmaal angaaer, om Nødvendigheden af, at der maa gøres Noget, saa have de fleste af de ærede Medlemmer, som have havt Ordet, erkjendt denne Nødvendighed. Kun har den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) tvivlet om, at Tilstanden var saaledes, at det var nødvendigt at træffe særdeles Foranstaltninger i den omhandlede Retning. Resultatet af hans Uttringer i den Henseende var, at Sundhedstilstanden ikke er saa slet, at yderligere Foranstaltninger end de, den nuværende Lovgivning indeholder, ere nødvendige, og at der heller ikke er en saadan Indsigt og Klarhed tilstede, som er nødvendig til at træffe slige Foranstaltninger; — af alle de øvrige Talere er det derimod erkjendt, at Noget maa der gøres.

Der er imidlertid fra flere ærede Taleres Side yttret, at Loven ikke indeholder nogen Anviisning til, hvad der egentlig skal gøres; det kan jeg imidlertid ikke erkjende. Loven har tydeligt og klart fremstillet den Fremgangsmaade, der vil være at følge; den indeholder den Bestemmelse, at der af Ministeriet skal foranlediges uarbejdet en Vedtægt, og denne Vedtægt skal forelægges de forskellige kommunale Autoriteter til Overveielse og Vedtagelse, forsaavidt de maatte være enige i de Forslag, som fremsættes af Ministeriet. At de sagkyndige Mænd, som Ministeriet i denne Henseende vil raadføre sig med, ikke skulle vide, hvad der er at gjøre, kan ikke forudsættes. Der gives almindelige Regler, som vistnok Alle ere enige i at ansee som hensigtsmæssige. Naar man spørger, hvorfor Ministeriet ikke har opstillet disse Regler i Loven, saa er den simple Grund den, at saadanne Regler ikke bør være eens over hele Landet; hvad der kan være gavnligt og tjenligt for een By, er det ikke for den anden, og det er netop derfor, at man har tænkt sig at overlade det til de kommunale Autoriteter at træffe de nærmere Bestemmelser i den omhandlede Henseende. Ved denne Ordning af Forholdene troer jeg ogsaa, at den Frygt for Vilkaarlighed, som det fra flere Sider er udtalt, at de paatænkte Foranstaltninger kunde give Anledning til, maa falde bort. Det er navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) idag gjentaget, at det forekom ham, at Rigsdagen ved at gaae ind paa Loven, saaledes som den foreligger, vilde bortgive en Deel af sin lovgivende Myndighed; det kan jeg ikke erkjende. Ved at give Loven, indrømmer Rigsdagen visse Autoriteter at træffe Bestemmelser, som skulle have bindende Kraft, men giver ikke nogen lovgivende Myndighed fra sig. Den ærede Folkethingssmand har ikke villet erkjende de Exempler, som jeg igaar nævnte paa, at et saadant Forhold ogsaa i andre Tilfælde finder Sted. Jeg kan dog ikke give ham Ret deri. Jeg maa fremdeles holde paa, at de Exempler, jeg nævnte igaar, netop indeholde saadanne Tilfælde, hvor Rigsdagen har indrømmet Autoriteter at give bindende Regler. Den ærede Rigsdagsmand meente vel, at det kun gif ud